

Ikt. sz.: KOB/48-2/2016.

KOB-15/2016. sz. ülés
(KOB-56/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2016. október 4-én, kedden 10 óra 08 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslat (Cseresnyés Péter, Vigh László, Dunai Mónika (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	5
<i>A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája elnökének tájékoztatója a szervezet működéséről, jövőbeni terveiről</i>	6
<i>Gulyás Tibor beszámolója</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Gulyás Tibor válaszai</i>	16
<i>Egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló T/12339. számú törvényjavaslat</i>	19
<i>Dr. Pósn László kiegészítése</i>	20
<i>Kérdések, reflexiók, válaszok</i>	20
<i>Határozathozatal</i>	23
<i>Egyebek</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	25
<i>Az ülés berekesztése</i>	26

Napirendi javaslat

1. A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslat
(Cseresnyés Péter, Vigh László, Dunai Mónika (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája elnökének tájékoztatója a szervezet működéséről, jövőbeni terveiről
Előadó:
Gulyás Tibor, a HÖOK elnöke
3. Egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló T/12339. számú törvényjavaslat
(Kósa Lajos, Dr. Pósnán László, Halász János (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dúró Dóra (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pószán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)
Halász János (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) megérkezéséig Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)
Ikotity István (LMP) Szabó Szabolcsnak (független)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság tanácsadója
Gyevánné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Závogyán Magdolna helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Gulyás Tibor elnök (Hallgatói Önkormányzatok Országos Szövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának mai ülésén. Az ülést megnyitom. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Az előzetes napirendi javaslatot a képviselők megkapták. Ehhez írásban senki nem terjesztett elő módosító javaslatot. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a napirendi javaslatot az előzetesen kiküldött formában. Aki igen, azt kérem, jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Volt-e nem szavazat? (Senki sem jelentkezik.) Tartózkodás? (Senki sem jelentkezik.) A bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

**A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslat (Cseresnyés Péter, Vigh László, Dunai Mónika (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)**

Az első napirendi pontunk a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása.

E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) a-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Köszöntöm a kormány képviseletében Závogyán Magdolna helyettes államtitkár asszonyt, és kérdezem, hogy kíván-e ebben a vitaszakaszban hozzászólni. Parancsoljon!

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem kívánok, köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. A bizottság tagjai közül kíván-e valaki hozzászólni ebben a vitaszakaszban? (Senki sem jelentkezik.) Nem látok jelzést. Akkor az előterjesztő képviselője sem kíván reagálni, mivel nem hangzott el semmi. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell.

Támogatja-e tehát a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki szerint igen, azt kérem, jelezze! (Szavazás.) 10 igen szavazat. Ki az, aki szerint nem? (Senki sem jelentkezik.) Ki tartózkodott? (Szavazás.) 3 tartózkodással a bizottság támogatta. A részletes vita ezen szakaszát lezárom.

Ezzel áttérünk a módosító javaslatok megvitatására. Megnyitom a részletes vita második szakaszát, a módosító javaslatok értékelését és az arról történő állásfoglalást. Kérdezem a módosító javaslatot benyújtó képviselőt, Vinnai Győző képviselő urat, hogy kívánja-e indokolni a módosítást. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Nem kívánom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy Dunai Mónika, mint az előterjesztő képviselője, támogatja-e a javaslatot.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Kérdezem a helyettes államtitkár asszonyt, hogy a kormány támogatja-e a javaslatot.

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, támogatja.

ELNÖK: Köszönjük. A bizottság tagjai közül kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelzést.

Akkor szavazunk. Ki az, aki támogatja a háttéranyag 1. pontjában meghatározott módosító javaslatot, amelyet Vinnai Győző képviselő úr nyújtott be? Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság támogatta.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e szövegszerű javaslatuk saját bizottsági módosító szándékra. Erre előzetesen nem érkezett javaslat. Kérdezem, hogy itt, a bizottsági ülésen kíván-e valaki ilyet megfogalmazni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelzést.

Akkor kérdezem a bizottságot, hogy az előbbieken meghozott döntéseknek megfelelően elfogadja-e és benyújtja-e a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság ennek megfelelően jár el. A vita ezen szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita utolsó szakaszát, amelyben a bizottság dönt a részletes vita lezárásáról és a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról. Kérdezem a bizottságot, hogy lezárja-e a részletes vitát. Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság lezárta a részletes vitát.

Kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e a részletes vitáról szóló jelentést, valamint felhatalmazza-e a bizottság elnökét arra, hogy gondoskodjon a bizottság döntéseit összefoglaló jelentés aláírásáról és benyújtásáról. Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság ennek megfelelően jár el. Ezzel a részletes vita utolsó szakaszát is és a részletes vitát is lezárom. Ezzel az első napirendi pontot le kell, hogy zárjam.

A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája elnökének tájékoztatója a szervezet működéséről, jövőbeni terveiről

Második napirendi pontunk: a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája elnökének tájékoztatója a szervezet működéséről, jövőbeni terveiről. Köszöntöm a HÖÖK elnökét, Gulyás Tibor urat. Kérem, hogy foglaljon helyet az asztalnál és a bizottság számára a beszámolóját tartsa meg! *(Megtörténik.)* Parancsoljon!

Gulyás Tibor beszámolója

GULYÁS TIBOR elnök (Hallgatói Önkormányzatok Országos Szövetsége):
Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Nagyon köszönjük a meghívást a mai ülésre.

Talán ott kezdeném, hogy 2015 tavaszán jártam itt utoljára, amikor egy olyan beszámolót tettem, ami a hallgatói önkormányzatok visszajelzése volt a 2014-es gólyatábori eseményekre, illetve minden olyan, a sajtóban napvilágot látott ügyre vonatkozóan, amikre úgy gondoltuk, hogy feltétlenül reflektálnunk kellett. Én azt gondolom, hogy meggyőző és biztató visszajelzést adtam a hallgatói önkormányzatok működéséről és azok fejlődéséről, hiszen beszámoltam az etikai charta létrehozásáról, a választási kódexről, beszámoltam önöknek a gólyatáborokkal kapcsolatos ajánlásokról. Őszintén bízom benne, hogy a nyár során megjelent gólyatábori hírek nem tévesztették meg önöket, hiszen ezek olyan korábbi események voltak, amiket a sajtó kreatívan felhasznált ebben az évben is.

Ez nem jelenti azt, hogy nem kell foglalkozni a gólyatábor-rendezvényekkel. Folyamatosan foglalkozunk ezzel. Az itt élő minisztériumi kolléga is közösen dolgozott velünk a nyáron azon, hogy még egyszer átnézzük a működési szabályzatokat, hogy minden rendben van-e. Illetve dolgozunk olyan ajánlásokon, amik azt a célt szolgálják, hogy ezek a rendezvények zökkenőmentesen működhessenek.

Továbbá úgy gondoljuk, hogy nem zárult le minden ügy, amivel a hallgatói önkormányzatoknak foglalkozni kell, és a HÖÖK elkötelezett abban, hogy további olyan szabályzatokat hozzon létre, amik segítik a hallgatói önkormányzatok működését és olyan, a széles nyilvánosság előtt nehezményezett helyzeteket is, mint például a közéleti ösztöndíjak kérdése, rendezni kíván. Már létrehoztunk egy eljárási rendet, ami a tisztségviselők tiszteletdíjait kívánja rendezni, de a későbbiekben szeretnénk előállni egy sokkal részletesebb szabályzattal, ami elvi szinten, az összeghatárok jelölésével, a hallgatói önkormányzatok jutalmazását rendezni kívánja.

Bízom benne, hogy ezt hasonlóan fontosnak tartják önök is, hiszen azért rendszeres időközönként, mondjuk olyan negyedévente, félévente előjönnek olyan sajtóhírek, amik ezzel kapcsolatban kritizálják a hallgatói önkormányzatokat, és mi úgy gondoljuk, hogy ez is egy olyan terület, amit le kell szabályozni, rendbe kell tenni és rendben kell tudni.

Ugyanakkor természetesen vannak olyan ügyek, amiket azért tartunk napirenden, mert a hallgatóság szempontjából fontosnak tartjuk, hogy haladjanak. Ilyen az ösztöndíjreform és a kollégiumok kérdése. Ha a tervekről van szó, akkor az önök idejével és ezzel a lehetőséggel én úgy élnék, hogy ezekről a területekről mondanék néhány gondolatot.

Biztosan látták a sajtóban, hogy az ösztöndíjreform-témával kapcsolatban számos megnyilatkozásunk volt. Ennek a megalapozottsága kapcsán engedjék meg, hogy néhány gondolatot szóljak. A 2015. évben részletes felmérést végeztünk a hallgatók bevételi és kiadási szerkezetét illetően, és arról kell, hogy beszámoljak, hogy a hallgatókról kialakult, a bulinegyedekben tapasztalt kép, hogy milyen jólétben élnek ezek a hallgatók, nem feltétlenül állja meg a helyét. Azt is kell, hogy mondjam, hogy talán inkább egy torz kép, hiszen egészen megdöbbentő számokat láthatunk a hallgatók megélhetését tekintve. Az átlagforrás, amit egy hallgató felhasználhat egy hónapban, 68 ezer forint, de a kutatók szerint érdemes azt a középértéket, illetve leggyakoribb értéket figyelembe venni, amit a statisztika visszajelez, ez pedig 50 ezer forint. Ezzel érdemes szembevetni ezt, hogy mondjuk Budapesten a felmérések szerint körülbelül 500 euróból lehet megélni; vagy érdemes melléteni azt, hogy a

KSH által meghatározott létminimum összege egy főre 87 351 forint. Tehát ha ezeket a számokat egymás mellé tesszük, akkor azért láthatjuk, hogy a hallgatók általános anyagi jóléte eléggé nehéz.

Érdeemes hozzátenni azt, hogy a szülői támogatás mértéke az elmúlt 8 évben rendkívüli mértékben megemelkedett. Jelenleg az államilag támogatott hallgatók körében 74 százalék, az önköltséges hallgatók tekintetében 73 százalék a szülői hozzájárulás mértéke. Ez azt jelenti, hogy a diákok sokkal kitettebbek lettek a szülői támogatásnak, amit szerintem abból a szempontból fontos picit részletesebben megnéznünk, hogy mi van akkor, ha egy család helyzete rosszabb állapotba kerül, és ebből következően a diák tanulmányainak a folytatását veszélyezteti.

De szerintem amellet sem szabad elmennünk, ami az elsőgenerációs értelmiségiek arányát jelenti a felsőoktatásban, hiszen míg 2007-ben 47 százalék volt azoknak a fiataloknak a száma, akik elsőgenerációsok voltak, ez 2015-re csupán 40 százalék. Amellet sem szabad szerintem elmenni, hogy a pusztán 8 osztályt végzett édesapák gyermekeinek az aránya hány százalék a felsőoktatásban, hiszen továbbra is rendkívül alacsony, mindössze 2 százalék a felméréseink szerint.

Szokott ilyenkor jönni a visszajelzés, hogy bizonyára a felsőoktatás tömegesedésével ezek az arányok értelemszerűen csökkennek, de én azt gondolom, hogy az alacsony iskolai végzettségű szülők gyermekeinek jelenléte egy megerősítő visszajelzés lehet abban, hogy a döntéshozóknak figyelniük kell a felsőoktatás hozzáférhetőségének a javítására. Ezt csak megerősítésképpen szeretném jelezni, az ösztöndíjreform indokoltságát megalapozva, hiszen azt gondoljuk, hogy egy ösztöndíjreform, ami jelentősebb mértékben tudná támogatni a fiatalok tanulmányait, amit egyébként átstrukturálnánk - erről mindjárt rövidebben, egypár szót mondanék -, nagyban hozzájárulhatna a fiatalok egzisztenciális biztonságához és tanulmányaik folytatásához vagy éppen megkezdéséhez.

Az a tapasztalatunk, hogy a tanulmányi ösztöndíjak összegének jelentős mértékben történő csökkenése, hiszen 2007 óta nem nőtt jelentősen a tanulmányi ösztöndíj - sőt, néhány száz forinttal nőtt, ugyanakkor jelentős mértékben át lett strukturálva -, nem igazán támogatja a hallgatók mindennapos élethelyzetét.

Ugyanakkor azt is hozzá kell tennünk, hogy a nagy átstrukturálások mellett egy olyan általános szabályozás maradt a rendszerben, ami mondjuk a tanulmányi ösztöndíj esetében meglátásunk szerint érdemben nem ösztönzi a fiatalok tanulmányait. Ezért egy olyan komplex csomaggal készültünk és készítettük el az államtitkárság számára, amelyik a tanulmányi ösztöndíj esetében azt a célt tűzi ki, hogy a lehető legösztönzőbb legyen a tanulmányi ösztöndíj. Ennek a megoldását abban látjuk, ha a tantárgy, a mérőegység, ahol a teljesítmények egymáshoz megmérettetnek, és a kreditek és a tanulmányi eredmény eredményeképpen egy olyan összeg jön létre, amit ha összeadunk, akkor valóban érzékelheti a hallgató, hogy ő milyen teljesítményt ért el az adott félévben.

A szociális támogatások esetében azt gondoljuk, hogy szükséges egy összegnövekmény. Emellet pedig mi is látjuk azt, hogy rendkívül sok területen változtatni kell, a szociális ösztöndíjrendszer bírálati szempontjait tekintve, illetve azokat a szempontrendszereket figyelembe véve, amelyek egyébként más jogszabályokban, mondjuk a szociális területen már léteznek, érdemes átvinni a felsőoktatás területére, és ennek megfelelően meghatározni egy fiatal élethelyzetét.

A köztársasági ösztöndíj esetében határozottan azt gondoljuk, hogy egy összegnövekmény mellett szükséges az ösztöndíj presztízsének a helyreállítása. Itt részben történt már egy ösztöndíjnövekmény és egy ösztöndíjemelés, mintegy 20 százalék nagyságrendben, illetve az ösztöndíj elnevezése is megváltozott nemzeti felsőoktatási ösztöndíjra, amit egy jó iránynak tartunk, viszont azt gondoljuk, hogy az

ösztöndíj mértékét tovább kellene növelni. Emellett pedig olyan átstrukturálásra lenne szükség, aminek az eredményeképpen nagyobb presztízse lehetne a köztársasági ösztöndíjnak.

Említettem a növekményt. Egy számítást végeztünk, hogy 2007-től, ha az inflációkövetést figyelembe vesszük, mekkora mértékben kellene növekednie az ösztöndíjnak - ez mintegy 42 százalék. Ebből következőleg számítottuk ki azt, hogy körülbelül 9 milliárd forint többletforrásra lenne szükség a jelenlegi hallgatói létszám mellett a felsőoktatásban, amiről én azt gondolom, hogy egy józan és megalapozott kérés a hallgatói képviselő részéről. Tehát nem pusztán kér a hallgatói képviselőt, hanem javaslatokat is megfogalmaz azzal kapcsolatban, hogy a rendszert hogyan lehetne és lenne érdemes rendbe rakni.

Én úgy szoktam fogalmazni, hogy a HÖÖK jelen pillanatban a fiatalok élethelyzetének általános javításával foglalkozik, ezért kerül óhatatlanul szóba a kollégiumok és a lakhatás kérdése, amiről szintén rendkívül sok hír született az elmúlt időszakban.

Szintén 2015-ben végeztünk egy felmérést, amiről engedjék meg, hogy szintén csak egypár számot mondjak önöknek. Az országos túljelentkezési arány 143 százalék; Budapesten a túljelentkezési arány 132 százalék. Ezek mögött a számok mögött azt kell látniuk, hogy idősoron megnéztük, hogy az elmúlt három évben mekkora az adott kollégiumban a túljelentkezés. Ezeket vetettük össze és néztük meg azt, hogy folyamatosan mekkora az a létszám, amelyik nem tud bekerülni a kollégiumba. Tehát ebben nincsenek benne azok, akik már nem is próbálkoznak a kollégiummal, vagy az ő szubjektív anyagi jólétük vagy szubjektív megítélésük alapján nem is adnak be kollégiumi pályázatot, hiszen ezzel kapcsolatban nem mi végeztünk számítást, a piacon készültek ezzel kapcsolatban felmérések. Mi azt mondjuk, hogy Budapesten nagyságrendileg 3350 férőhelyre lenne szükség a felmérések alapján. Vannak olyan mérések, amik azt mutatják, hogy 10-15 ezer kollégiumi férőhely is elkelne Budapesten. Látva a kialakult tendenciákat, szerintem ezt mindannyian megerősíthetjük.

Hozzá kell tenni egyébként a kollégiumi helyzethez néhány fontos információt. Az egyik az, hogy területileg rendkívül egyenlőtlen a helyzet, hiszen vannak olyan vidéki kollégiumok, ahol körülbelül 10-12 százalék a kollégiumi kihasználtság. Tehát akkor, amikor mi kollégiumi túljelentkezésről beszélünk, elsősorban azokról a vidéki városokról beszélünk, amik eléri a 110-120-130-140 százalékos hiányt.

A 2000-es éveket követően elindult a PPP kollégiumi beruházássorozat, ami a vidéki kollégiumoknak durván a felére gyakorolt hatást, de mind Budapesten, mind pedig vidéken éppúgy szükség lenne a hatvanas-hetvenes években épült kollégiumok felújítására is. Hiszen a felmérésünk azt is megnézte, hogy a hallgatók mennyire elégedettek az életkörülményeikkel, illetve megnéztük azt is, hogy a jelenlegi jogszabályokat mennyire képesek betartani ezek a kollégiumi létesítmények. Sajnos az a tapasztalatunk, mondjuk egy hallgató szemüvegén keresztül nézve a helyzetet, hogy probléma van azzal, hogy egyáltalán van-e elegendő íróasztal. Vagy, ha mondjuk a jogszabályra gondolok, akkor a fürdőhelyek, a lakóterületek vagy éppen a mosógépek számával is éppen elég sok probléma van.

Ezzel kapcsolatban is folytattunk már megbeszéléseket az illetékes államtitkársággal, és biztató volt az a visszajelzés, hogy egy komoly anyag van előkészülőben, ami a napokban a kormány elé is kerülhet, és amelyik, ha jól tudom, támogatja azt a volument, amit jeleztünk, tehát mind a férőhelyek száma és a kapacitásbővítés tekintetében, mind pedig a kapacitásfejlesztés és a szolgáltatások fejlesztésének tekintetében.

Tehát ezen a területen legfőképpen két dologban szeretném kérni az önök támogatását, hogy ennek az anyagnak a végrehajtása és a megvalósulása megtörténhessen. A másik pedig, hogy a döntéshozói székükben segítsenek a jelenlegi jogszabályok javításában, hiszen jelen pillanatban olyan szabályzatok hivatottak ezen területeket kézben tartani, amiket az intézmények nem tudnak betartani. Ennek alapvetően két oka van. Az egyik az, hogy nincs elég forrásuk arra, hogy ezt betartsák, és egyébként nincs elegendő forrásuk arra, hogy az intézményeket fejlesszék. Tehát döntés kell abban, hogy mik azok a szabályok, amik életszerűek és betarthatóak, és szükség van olyan forrásokra, amikkel az intézmények a kollégiumi létesítményeiket működtetni tudják.

A budapesti helyzetet egy picit talán tovább szemléltetve, az ELTE esetében nagyságrendileg 1300 fő az, aki évről évre nem kap kollégiumot. A vidéki helyzetet szemléltetve a Pécsi Tudományegyetemen 140 százalékos a túljelentkezés. Emellé kell megjegyeznünk azt, hogy a felsőoktatás nemzetköziesítése, ami szintén egy rendkívül üdvözlendő irány, kíváncsi vagyok, hogyan fogja tudni tartani a lépést az amúgy is már magas túljelentkezésekkel, és hogyan fogja tudni elhelyezni ezt a hatalmas hallgatói létszámot.

Tehát az elmondott adatok alapján én azzal a kéréssel fordulnék önökhöz, hogy az a kormányzat által már megfogalmazott, és ha jól tudom, a napokban tárgyalta kapacitásbővítési és kapacitásfejlesztési irány, amit megfogalmaztak, megvalósulhasson, és azok a szükséges szabályozások, illetve normatívánövekmény, ami az ösztöndíjreformmal értelemszerűen összefügg, szintén megvalósulhasson a felsőoktatásban, hogy a jelenlegi hallgatóság minimálisan elégedettebb lehessen a mindennapjait tekintve. Hiszen azért azt szeretném hangsúlyozni, hogy azok az igények, amiket megfogalmazunk az előterjesztésünkben, nem egy olyan jólétet feltételeznek, ami kiugróan magas lehetne, hanem pusztán csak azt gondoljuk, hogy ez az, amire feltétlenül szüksége lenne a felsőoktatási hallgatóságnak.

Tekintettel az elfoglaltságaikra, én ezt a két témát szerettem volna önöknek megemlíteni, és bízom benne, hogy mindkettő, illetve a HÖÖK életét tekintve más témákról is van érdeklődés az önök részéről, és tudunk erről egy beszélgetést folytatni. Köszönöm a figyelmüket.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen az elnök úr beszámolóját. Most a képviselőknek van lehetősége kérdéseket feltenni, a hozzászólásaikat megtenni. Kérdezem, ki az a képviselő közül, aki az elhangzottakkal kapcsolatban szeretne kérdést feltenni. *(Jelzésre.)* Pósán alelnök úr, tessék!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én azt szeretném megkérdezni, amikor a kollégiumi kapacitások témája előkerült, ha jól értettem, valami olyasmit mondott, hogy területenként nagyon eltérő a helyzet, és vannak olyan felsőoktatási intézmények most is, ahol viszont nagyon komoly üres kapacitás van, nagyon komoly. Ezeket korábban valóban PPP-konstrukcióban készítették, és nem volt végiggondolva. Tehát magyarul az az én kérdésem, hogy most, amikor a tárcával is voltak mindenféle egyeztetések, az egyes intézményfejlesztési tervek figyelembevétele és azok megalapozottságának figyelembevétele mellett a kollégiumi kérdés ilyen értelemben életszerűen jön-e elő, magyarul hogy hol indokolt? Nehogy az legyen megint, hogy üres kapacitásokat építünk, nagyon drágán, és ott állnak üresen. Ennek sok értelme nincsen, valljuk be őszintén. Tehát én ezt tartom az egyik gyenge pontjának, ha nincs jól előkészítve. Ha

igen, akkor tévedés ne essék, visszavonom minden mondatomat. Tehát az a kérdésem, hogy ez a téma alaposan körül van-e járva?

A másik kérdésem elsősorban pizslicsárénak tűnik, de sajnos azért voltak ennek is következményei. Valamikor 10 éve, lehet, hogy már több is, a hallgatói juttatásoknak még volt egy olyan külön címkézett része, hogy jegyzettámogatás, és ez a része nem került effektíve a hallgatóhoz, hanem volt egy levásárolható pénzkeret, amit szó szerint tankönyvekre és az oktatáshoz szükséges dolgokra lehetett fordítani. Ez az egyes szakoknál nyilván más és más terhet jelent. Mondjuk egy orvosi anatómia tankönyv nem olcsó dolog, nyilvánvalóan mondjuk egy német grammatika paper kiadásban jóval olcsóbb valami.

Én nem vitatom, hogy azóta jelentősen javultak a digitális tanulmányi feltételek is, ám ettől függetlenül nagyon sok minden továbbra is papíralapú. Viszont minden felsőoktatási intézményből azt hallottam, hogy amióta ez a keret beolvasztatott úgymond az általános hallgatói juttatások körébe, ha úgy tetszik, a hallgató kapja meg, lényegében a hallgatói megélhetésre fordítatik. Hogy ezt ki milyen formában éli fel, az a szuverén döntése, tehát hogy lakhatást fizet ki belőle, vagy éppen sört vesz belőle a sörözőben, ez nézőpont kérdése. De innentől kezdődően viszont a jegyzettámogatások megszűnése, vagy ha úgy tetszik: elapadása azt jelenti, hogy a tankönyvek oldaláról nézve komolyabb kiadási terhek jelennek meg, illetőleg korábban jól működő, a hallgatói és az oktatói igényeket egyaránt kiszolgálni képes egyetemi könyvesboltok gyakorlatilag meghaltak, mindenhol. Mert üzleti alapon egyébként olyan könyveket kellene behozni, hogy „Ma éjjel megdöglesz, baby”, meg egyéb ilyen betsellereket, de ezekkel a felsőoktatásban nyilván nem sokra megyünk, a kémia vagy éppen a fizika rejtelvei nem okoznak akkora indulatokat, hogy tömegek álljanak sorba értük.

Tehát magyarán meghaltak a könyvesboltok. Ebből következően meghaltak az egyetemek közötti, vagy egyéb tudományos műhelyek közötti kiadványcserék is. Ilyen értelemben hosszabb távon én azt tapasztalom, hogy ez negatívan hat egyébként oktatási kérdésekre is. Tehát ilyen szempontból, amikor önök átgondolták azt, hogy milyen reformokat kellene csinálni, hasonló mélyfúrásokra sor került-e különböző egykori, jelenlegi juttatási-támogatási körök megvizsgálása során? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Simon Róbert, tessék!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is a kollégiumi férőhelyek kapcsán szeretnék néhány gondolatot elmondani, talán nem is annyira kérdést. Legjobban abból kifolyólag, hogy egy megyei jogú város parlamenti képviselője vagyok, a Széchenyi István Egyetem helyzetét ismerem.

A Széchenyi István Egyetem regionális szinten is fontos szerepet tölt be, sőt, erősödött az elmúlt időszakban, hiszen korábban a Nyugat-Magyarországi Egyetemhez tartozó Apáczai-kar, illetőleg a mosonmagyaróvári Agrár- és Élelmiszer-tudományi Kar is csatlakozott az egyetemhez. Ez pillanatnyilag azt eredményezi, hogy mintegy 11 500 hallgatója van a Széchenyi István Egyetemnek. És még azt mondhatom, hogy szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen Győrben 9 milliárd forintból, 6 milliárd állami forrásból, 3 milliárdot pedig a város tesz hozzá, egy kollégiumi férőhelybővítés el is kezdődött már az elmúlt időszakban. Ennek egyébként alapvető kiváltó oka az európai ifjúsági olimpiai fesztivál, ami 2017-ben lesz Győrben, és az ugyan csak 8 vagy 9 napig tart, de az oda érkező versenyzőket, sportolókat, sportvezetőket, kiegészítő személyzetet itt, a kollégiumban fogják elszállásolni, de ezt követően természetesen a kollégium ott marad Győrben, és 1100 férőhellyel bővül ilyen értelemben a Széchenyi István Egyetem kapacitása.

De teljes mértékben egyetérték azzal, hogy országos szinten is figyelmet kell szánni erre a kérdésre. Én is tudok olyan háttér-információt, hogy a kapacitásbővítés központi kérdés a minisztérium, illetve az államtitkárság részére is.

Csak egy gondolatot ehhez még hozzáfűznék. Győrben, hasonlóan akár Sopronhoz vagy a fővároshoz, az albérleti árak egyébként rendkívül magasak, az egyetem zónájában meg aztán kiemelten. Éppen ezért is fontos, hogy megfizethető módon lehessen kiszolgálni a hallgatókat a kollégiumi férőhelyek által. Tehát Győr esetében nem felesleges a bővítés, hanem indokolt.

A magam részéről én azt tudom hozzáfűzni az elnök úr gondolataihoz, hogy ha bármikor megkérdezik a véleményünket egyetemi kollégiumi férőhelybővítés kapcsán, vagy akár a szavazatunkat kérik, akkor én azt a magam részéről maximálisan támogatni fogom, nyilván nemcsak Győr kapcsán, hanem országos szinten is. Köszönöm szépen. *(Farkas Gergely megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Vinnai Győző képviselő úr.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Az elnök úr mondta itt a tanulmányi ösztöndíj reformját, ehhez kapcsolódik a kérdésem. Ez a fő kérdés, és lesz majd egy, ahogy Pósán László mondta, egy pizslicsárénak tűnő kérdés, de szerintem egy lényeges kérdés, amit már ő is feszegetett.

A tanulmányi ösztöndíjnak véleményem szerint az a lényege az egyetemi, felsőoktatási világban, hogy ösztönözze a hallgatót arra, hogy minél kiválóbban teljesítsen, és egy ilyen motivációs tényezővel segíti a megélhetését is, hiszen hogy ha jól tanul, jól teljesít, akkor világosan látja, hogy kap egy ösztöndíjat. Mivel itt hallottam számokat - bár zárójelben megkérdezem az 500 eurót Budapesten, mert ha jól számolom, ez 150 ezer forint, míg a létminimum ennek alig több mint a fele, 87 ezer forint -, ezt a számot milyen módon számolta ki a hallgatói önkormányzat, hogy Budapesten 500 euróba kerülhet a megélhetés? Nem vitatom, hogy Budapesten drágább a megélhetés, mint Nyíregyházán, vagy éppen egy kisebb városban, ahol lehet még felsőoktatási intézmény, és gondolom, ebben minden benne van, de azért kíváncsi lennék, hogy ez az 500 euró hogyan jött ki.

Tehát visszatérve a tanulmányi ösztöndíjra, milyen olyan elemzések vannak, milyen olyan hallgatói visszajelzések vannak, hogy hogyan kellene ennek a mértékét meghatározni, vagy milyen rendszer szerint próbálni átstrukturálni, ahogy hallottuk az elnök urat, hogy át akarják strukturálni a tanulmányi ösztöndíjat? Ennek a forrásigényét is megjelölte, hogy körülbelül 9 milliárd forintba kerülne. Tehát gondolom, vannak számítások, vannak elemzések. Erről szeretnék hallani, mert én magam is támogatom azt, hogy alakítsuk át a tanulmányi ösztöndíjrendszert, tegyük valóssá, legyen valódi motivációs ereje, és tegyük oda mellé a pénzt, lássuk azt, hogy ez így jó vagy sem.

A másik, hogy a jegyzetekről beszélt Pósán alelnök úr, a digitális tartalomfejlesztésről, tananyagfejlesztésről. Van-e arról információja, vagy van-e arra rálátása a hallgatói önkormányzatoknak, esetleg a hallgatók visszajelzése alapján, hogy milyen módon, mennyire használják ezt az egyetemek és a főiskolák? Mennyire látják azt, hogy ez a jövő? Úgy, mint egy autónál: a dízelautó talán a múlt, az elektromos autó a jövő, mert azt mondják, hogy a dízelautó már környezetszennyező, nem tud olyan... *(Simon Róbert Balázs: A kettő kombinációja...)* Nekem dízelautóm van, a kettő kombinációja is lehet, van hibridautó is, de valójában azt mondják, hogy az elektromos autó a jövő, és lehet azt mondani, hogy a digitális tananyagok fejlesztése, gondolom én, elsősorban az egyetemeken történik. Mennyire használják ezt az önk véleménye szerint? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Mint egykori kollégista, nyilván én is csak azt tudom mondani, hogy sok sikert kívánok ehhez a küzdelemhez, nyilván azzal a megkötéssel, amit Pósán László mondott, de feltételezem, értelemszerűen épít erre, hogy ott kérnek majd férőhelyeket, ahol egyébként férőhelyhiány van. Ez nem egy olyan bonyolult statisztikai összefüggés.

Nyilván az intézmények meg majd próbálnak maguknak lobbizni. Az valószínűleg nem a hallgatói önkormányzat sara, mondjuk, hogy annak idején valahol több kollégiumi férőhely épült, mint amennyire valóban szükség van.

Nyilván az ösztöndíjak kapcsán meg én magam is szoktam szörnyülködni. Én 2002-ben végeztem. Akkor én tanulmányi ösztöndíjat, szociális támogatással együtt, huszonvalahányezer forintot kaptam, és ahogy mostanában érdeklődöm az egyetemistáktól, mostanában is ilyesmi összegek vannak, és eltelt közben 14 év, meg azért volt infláció is közben. Tehát néha szörnyülködve hallgatja ezt az ember. A magunk részéről támogatjuk, mert döntéshozói jogkörben nyilván nem mi vagyunk.

Igazából azért kértem szót, mert két dolog jutott az eszembe. Egyrészt amit Pósán László emlegetett, valóban volt jegyzettámogatás. Most ahogy kutattam az emlékeimben, mi egy félévben, egy szemeszterben olyan 3000 forint körüli összeget kaptunk. Ez akkori áron nagyjából olyan 1,5 jegyzetnek felelt meg.

Amennyire én látom, részben a saját intézményemen keresztül is, részben más egyetemek egyetemi kiadóit ismerve, nem ez a megbillenésük fő oka, hanem az általános forráshiány. Ezek az egyetemi kiadók tényleg rettentően rossz anyagi helyzetben vannak, azért, mert nem jutnak hozzá forrásokhoz. És ebből adódik az, nyilván itt többen vagyunk, akik egyetemen oktatunk, és tudjuk jól, hogy amikor mondjuk egy jegyzetet vagy egy tankönyvet megír az ember, akkor az egyetemi kiadók évenként általában bruttó párezer forintot szoktak nagylelkűen felajánlani, és akkor még örülhet az ember. Tehát ezzel hosszú távon tényleg kezdeni kell valamit, hogy ezt a krónikus jegyzethiányt megoldjuk. Ez nem fog a nélkül menni, hogy az egyetemi kiadók valamiféle támogatást ne kapjanak, mert a normál kiadói rendszerbe egyszerűen képtelenség bevinni az ilyen kiadványokat, ezt persze tudjuk mindannyian, azt gondolom.

Ami a digitális tartalmat illeti, többen felvetették. Azért azt meg kell jegyezni, bár nyilván tudja itt mindenki, hogy a megfelelő digitális tartalom, tehát ami egy ilyen jegyzetnek megfelelő digitális tartalom, nyilván az is pénzbe kerül, tehát ugyanúgy meg kell venni, ott legfeljebb a nyomdai költségekkel lehet egy kicsit spórolni, de voltaképpen egy rendesen megírt digitális tartalom is pénzbe kerül. Ráadásul itt a fő probléma, amennyire én látom, az informatikai háttér.

Tehát most mondok egy nagyon egyszerű példát. Az ELTE-n az ETR-t használtuk nagyon sokáig, amihez egy Modulo nevű kiegészítő szoftver kapcsolódott, amin keresztül nagyon jól lehetett digitális tartalmakat kezelni. Majd aztán áttértünk a NEPTUN-ra. Arra már nem volt pénz, hogy a megfelelő kiegészítőket megvegyük. Tehát nem lehet feltölteni hozzá digitális tartalmat, ami nem ilyen fizetős digitális tartalom, hogy legalább a PPT-t vagy az oktató által megírt anyagot felvigyenek rá.

És akkor megint visszajutottunk oda, hogy az általános forráshiány a probléma, mert már szoftvereket sem tudunk vásárolni. Tehát ez itt valóban egy bonyolult, összetett rendszer. Forráshiány van, ezt a mindenkori kormányoknak valahogy folyamatosan kezelni kell, a hallgatói önkormányzatoknak meg nyilván az a dolga, hogy lobbizzon ennek az érdekében. Ehhez meg sok sikert kívánok.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólás? *(Jelzésre.)* Hiller képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Engem a beszámolójának az a része érdekelt, amikor nem egy követelést fogalmazott csak meg, hanem azt mondja, hogy önöknek új javaslataik vannak, és az ösztöndíjmelés nem egyszerűen egy finansziális követelés, hanem egy másfajta struktúra. Szerintem ez helyén van és rendben van.

Azt látom, hogy akkor van esély az ösztöndíjhelyzet, a finansziáltság javítására, ha bizonyos tényekkel közösen próbálunk tisztában lenni. Én nem hiszek egy olyan ösztöndíjmelésben, amely akkor tud megvalósulni, amikor a felsőoktatás általános költségvetési támogatása stagnál, mert nem látom az átcsoportosítási lehetőséget.

Szerintem önöknek akkor van esélyük, ha sikerül azt elérni, hogy a jelenlegi költségvetési meglátás az oktatással kapcsolatban változik. Önök vagy abba a hajóba szállnak be, amelyik azt mondja, hogy az oktatásra érdemes több pénzt költeni, vagy nem lesz itt semmilyen ösztöndíjmelés. Abban reménykedni, hogy stagnáló költségvetés mellett, bármiféle átcsoportosítás mellett a hallgatói juttatások nőnek, nem realitás, úgy látom.

Ezért az a költségnövekmény, amit az oktatásba, és ha figyelik, a közoktatásba is helyez a kormány, bérjellegű. Az oktatói bérek korrigálása vitte el a felsőoktatási költségemelés döntő többségét, egyébiránt nincs. Ha a jelenlegi szinten tartják a felsőoktatás költségvetését, maguknál nem lesz semmiféle hallgatói juttatásemelés. Akkor nem elég a hallgatók kérdésével foglalkozni, miközben önök egy hallgatói érdekképviselet, hanem nézni kell a felsőoktatás egészét.

A 9 milliárd költségvetési tételként nem sok, egyébként rengeteg pénz. Azt szeretném megkérdezni ezért, hogy a hallgatói önkormányzatokon, tehát nem a HÖÖK-on, hanem a hallgatói önkormányzatokon, egy évben milyen mennyiségű pénz fut át? Mekkora pénzzel bánnak a hallgatói önkormányzatok a magyar felsőoktatásban?

És azt is szeretném megkérdezni, hogy az önök kimutatása szerint a felsőoktatási intézményeinkben egy hallgatói önkormányzat megválasztásánál a hallgatók hány százaléka vesz részt átlagosan? Ha azt elfogadja –és kérem szépen, hogy erre reagáljon, hogy egy értelmes párbeszéd alakuljon ki -, hogy önök a terveiket egy belső finansziális átcsoportosítás eredményeként akarják elérni, tehát ha a felsőoktatás költségvetését jelenleg egynek tekintjük, akkor ezen belüli átcsoportosítással, vagy a felsőoktatás költségvetési támogatásának bővítése révén? Mert a kettő között igen jelentős különbség van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kucsák László, tessék!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én is tisztelettel köszöntöm a hallgatói önkormányzat vezetőjét. Köszönjük szépen a tájékoztatót.

Említette azt, hogy alapvetően két gondolatkörre szeretne - ronda szóval - fókuszálni. Ez ki is derült az elmondottakból. Ezzel kapcsolatban is tennék majd egy-két megjegyzést, de az előttem szóló Hiller István által elmondottakhoz azért a következőket szeretném hozzáfűzni.

Egyrészt beszélt stagnáló költségvetésről, aztán pedig arról, hogy az emelkedésnek az az oka, hogy a béreket emeltük. Szeretném az alelnök úr figyelmébe idézni, hogy ha a 2016-ban elfogadott 2017-es költségvetésben erre a szektorra vagy erre a területre is figyelünk, akkor jelentős nominális emelkedések tapasztalhatóak a költségvetésben, egyrészt.

Másrészt fontosnak tartom megemlíteni, hiszen elhangzott a hallgatói önkormányzat vezetőjének a tájékoztatójából is több más mellett az elhíresült PPP-program a korábbiakból. Szeretném, ha nem felejténék el, hogy az akkori kormányzati tevékenységnek - idézőjelben - „köszönhetően” egyrészt olyan problémák is voltak tapasztalhatóak, amelyeket Pószán László elmondott a korábbiakban, másrészt pedig azt se felejtjük el, hogy a közelmúltban, meg a jelenben is, még mindig milyen terheket okoz az, hogy ezeket a számlákat mi rendezzük az elődeink helyett. Megítélésem szerint tehát ez egy sok sebből vérző konstrukció volt, és nem váltotta be a hozzá esetleg fűzött reményeket.

Harmadrészt, azt is szeretném megemlíteni, és még mindig az előttem megszólaló által elmondottakkal összefüggésben, hogy a hallgatói önkormányzatok működését én a magam részéről belügynek tekintem, és ezekbe a belügyekbe én nem szólnék bele. Nem is adnék olyan tanácsokat, amik mondjuk a nagypolitika érdekkörébe vonatkozó megjegyzések, tehát hogy mivel foglalkozzon a hallgatói önkormányzat, mivel ne foglalkozzon. Én kényesen ügyelnék arra és óva intek mindenki mást is, minden politikai szereplőt attól, hogy ilyen közösségek belügyeibe beavatkozzunk, és a primer nagypolitikát, mondjuk egyszerűen a pártpolitikát próbáljuk meg bevinni ebbe a folyamatba.

A tájékoztatóval kapcsolatban pedig még azt szeretném megemlíteni, hogy jóllehet utalt rá, hogy korábban a gólyatáborokkal kapcsolatban tapasztaltak még mindig jelen vannak a sajtóban - ez a sajtó ügye, sajtó kontra HÖÖK-ügy. Szerintem érdemes megfontolni, hogy ezeket az állásfoglalásokat hogyan lehet szélesebb körben eljuttatni a sajtó jeles képviselőihez.

Fontosnak tartom azt is, hogy jóllehet mostanában nem tapasztalhatóak ilyen jelenségek, de ezzel is továbbra is foglalkozzon a hallgatói önkormányzat, mint ahogy ez a feladata. Tehát ez nem politikai feladat, hanem az önkormányzatnak dolga, szerepe, felelőssége van abban, hogy ezek a táborok hogyan szerveztek meg, milyen peremfeltételek mellett zajlanak. Tehát okuljunk a rossz tapasztalatokból közösen, mindannyian, és minden egyes érintett és érdekelt fél a lehetőségei szerint mindent tegyen meg annak érdekében, hogy ezek a továbbiakban valóban elkerülhetőek legyenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más hozzászólási szándék? *(Jelzésre.)* Szabó Szabolcs ismételt hozzászólásra jelentkezik. Tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Nem akarok nagyon hosszan beszélni, mert az előbb a lényegét már elmondtam, csak azzal kapcsolatban jutott eszembe, amit Kucsák László említett, hogy önmagában a PPP-konstrukció azért nem rossz. Ezt sokfelé használják a világban. Nyilván, ha azt rosszul használják, akkor adódhat probléma.

A magyar felsőoktatásban is volt olyan intézmény, amelyik ezt nagyon jól használta ki és az jól működött, volt, amelyik rosszul. Egyébként önök pont ugyanezt mondták, amikor a kancellária rendszerének a bevezetése volt. Mi meg erre azt mondtuk, hogy néhány rossz példa alapján nem kellene általános tanulságot levonni, és ezen ment a vita. Tehát azt gondolom, hogy ez intézményi felelősség volt, tehát senki nem verte az egyetemi vezetők fejét, hogy márpedig ha törik, ha szakad, ott PPP konstrukcióban, nem tudom én, kollégium épül. Van, ahol jó döntést hoztak, van, ahol rossz döntést hoztak, de az egyetemi autonómia ezért szép, hogy van, ahol jó, van, ahol rossz döntés születik, aztán majd mindenki levonja a felelősséget.

Ezért van most probléma, hogy honnan lesz például pénz olyan helyekre is kollégiumra, ahol most nincs, mert egyébként ahol hiány van és ezt már korábban is

jól megcsinálták, azt lehet, hogy most is lehetne. Teljesen mindegy, hogy milyen konstrukcióban, de erre valahonnan nyilván pénzt kell keresni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Arra kérem a bizottság tagjait, hogy a PPP-vitát most ne kezdjük el lefolytatni (*Dr. Hiller István: Pedig jó lenne! - Derűlség.*), mert akkor napestig itt fogunk ülni.

Más hozzászólási szándék a napirendi ponthoz van-e a bizottság tagjai részéről? (*Senki sem jelentkezik.*) Ha nincsen, akkor én is feltennék az elnök úrnak három témakörben kérdést.

Az egyik az, említette, hogy amikor a bizottság ülésén járt legutóbb, akkor a hallgatói önkormányzatok elfogadtak különböző chartákat és szabályzatokat saját magukra nézve kötelezően. Érzékelhető-e ön szerint ennek a hatása a hallgatói önkormányzatok működésében? Örölnék neki, ha tudna mondani egy-két példát is arra, hogy ennek mi lett a következménye.

A második témakör a hallgatók anyagi helyzetével kapcsolatos. Ezt részben már érintettük, Pósnán alelnök úr is erre kérdezett rá, hogy az önök felmérése kiterjedt-e arra, hogy a rendelkezésükre álló forrásokat hogyan használják fel, tehát mire költik ezt az 50-68 ezer forintot? Mennyit tudnak ebből szórakozásra költeni? Mennyit költenek el az oktatással kapcsolatos kiadásokra és egyéb más költségeikre is?

A harmadik kérdésem pedig az ösztöndíjreformmal kapcsolatos. Említette, hogy folynak egyeztetések az államtitkársággal erről a kérdésről. Van-e már valamilyen kézzelfogható céldátum megjelölve az államtitkárság részéről, amikor ennek a bevezetése lehetségessé válik? Hiszen ahogy említette, 2007 óta gyakorlatilag nem emelkedtek az ösztöndíjak. Tehát leghamarabb tíz év elteltével kerülhet erre sor, ha a jövő évet tűzzük ki. Ezért ez egy égető probléma, túl azon, hogy milyen a helyzet, egyébként önmagában amiatt is, mert tíz éve nem került sor ennek az emelésére. Ez a három kérdésem lenne.

Más képviselői kérdés esetleg? (*Senki sem jelentkezik.*) Ha nincsen, akkor megadom a szót Gulyás Tibor elnök úrnak a válaszadásra. Parancsoljon!

Gulyás Tibor válaszai

GULYÁS TIBOR elnök (Hallgatói Önkormányzatok Országos Szövetsége): Köszönöm és köszönöm a kérdéseket. Igyekeztem tiszteletben tartani egy észszerű időkeretet az önök leterheltsége és elfoglaltsága miatt, ezért lehetett az, hogy bizonyos témákban csak ízelítőt mondtam, és nem tudtam részletekbe menően bemutatni azt, hogy ez a kollégiumi előterjesztés hogyan néz ki.

Szeretném Pósnán képviselő urat megnyugtatni arról, hogy az, amit én megismertem, az megnyugtatóan rendezti a kollégiumi kapacitásbővítési igényt és a szükséges szolgáltatásfejlesztésre is megfelelő választ ad. Itt a kérésem önök felé az, hogy mint meghatározó döntéshozók és vezetők, segítsenek ezt követni, és segítsenek abban, hogy ez meg is valósulhasson. Azért mondtam a területi egyenlőtlenségekkel kapcsolatos ügyet, mert azt gondolom, hogy erről egyrészt őszintén beszélni kell, hogy vannak olyan városok, és akkor a nevén nevezem, Békéscsaba, Jászberény, Szarvas, ahol pusztán 10-12 százalékos a kollégiumi férőhelykihasználtság, hiszen ebből más irányba és más problémákra érdemes átkanyarodni, de az általános kép a kollégiumok túlterheltsége.

Tehát szerencsére jó az irány. Viszont emellett mindenképpen foglalkozni kell majd azzal, és ez már az önök privilégiuma, hogy a szabályozás megfelelő minőségben változzon és az megfelelő mederben tartsa a kollégiumok működését.

Ami a jegyzettámogatást illeti, szintén az ízelítő jelleg miatt nem beszéltem bizonyos alösztöndíj-típusokról. Ahány ház, annyi szokás a jegyzettámogatások felhasználását tekintve, és mi is látjuk, hogy ezzel komoly probléma van. A digitális igényre és a digitális forradalomra választ adva azt gondoljuk, hogy a jegyzettámogatás rendszerét úgy volna érdemes felhasználni, hogy az a forrás megjelenik közvetlenül a hallgatóknál, akár valamilyen online kredit formájában, amit e-learning-, tehát onlinetananyag-felhasználásra tud költeni, ami meglátásunk szerint az oktatók munkájának egy új finanszírozását is jelenthetné. Tehát azokra a szakmai munkákra, amiket az oktatók megjelentetnek, már vannak modellek, hogy hogyan lehet egy online tananyag megjelentetésénél közvetlenül a szerzőnek akár egy, vagy határozott időre történő anyagvásárlás esetén megfelelő jutalmat biztosítani. Tehát szerintem a korábbi tankönyvkiadás és annak a logikája helyett az online fogyasztás kell, hogy belépjen, merthogy, válaszolva egy másik kérdésre, erre abszolút megvan az igény a hallgatók részéről, és van is egy trend, ami többek között az egységes tanulmányi rendszereknek köszönhetően már online teszi elérhetővé a különböző tananyagokat.

Ez egyébként magával hozza a tananyag közzétételével kapcsolatos problémákat, tehát hogy a jogdíjak kérdése hogyan is néz ki. Én azt gondolom, hogy ezt kompletten kell kezelni, és meg kell teremteni annak a kereteit és feltételeit, hogy ez megfelelően működjön. Vannak erre próbálkozások, van körülbelül három meghatározó intézménye az országnak, amelyik nagyon-nagyon jól kezeli már az online tananyagok kérdését. Én azt gondolom, hogy az a felelősségünk nekünk, hallgatói vezetőknél ezen a téren, hogy az ezzel kapcsolatos fejlesztési javaslatokat jelezzük és tolmácsoljuk az államtitkárság felé. Egyébként ezen a téren kifejezetten biztató az egyeztetések előrehaladása. Úgy néz ki, hogy egy jó választ tudnánk erre adni, és a jegyzettámogatás rendszerét megfelelően meg tudnánk változtatni.

Ami a tanulmányi ösztöndíjat illeti. Nagyon-nagyon röviden vázoltam, hogy körülbelül mi az a logika, amiben gondolkodnánk. Itt tulajdonképpen arról van szó, hogy a szabályozási keret kapcsán szintén ahány ház, annyi szokás, viszont nagyon nagy a mérési egysége annak, hogy egy adott hallgatói teljesítményt mekkora hallgatói létszámban mérnek az intézmények. Ennek az eredményeképpen az ő valós teljesítmény-összehasonlítása más hallgatóval teljes mértékben eltűnik, szétfolyik. Ezért azt gondoljuk, hogy a lehető legközelebb kell mérni a hallgató tanulmányi eredményét, hiszen ez tudja őt motiválni abban, hogy a saját szakán, a saját évfolyamán belül a lehető legjobban teljesítsen.

Erre vonatkozóan készítettünk egy képletet, ami az adott kredit- vagy tantárgymennyiségeknél a lehető legjobban méri az egymáshoz viszonyított teljesítményeket, amelyeknek az összeadódása egy olyan összeg, ami talán motiváló lehet a hallgatók számára abban, hogy megérje csak és kizárólag a tanulmányokra koncentrálni és megfelelő energiát fektetni ebbe. Hiszen, bár nem mondtam, azért az egy elég komoly probléma, hogy a statisztikáinkból, a felméréseinkből kiderül, hogy a statisztikák azt mutatják, hogy a hallgatók bevételeiben egyre nagyobb részt képez a munkajövedelem, ami egy üdvözlendő dolog addig, ameddig azt mondjuk, hogy ez egy fontos szervezetszocializációs tér és munkatapasztalatokra tesznek szert, csak amikor ez már áttolódik oda, hogy nem tud a tanulmányaira megfelelően figyelni, és utána kialakul mondjuk a lemorzsolódás, akkor az már utána egy olyan, önök által is kezelendő probléma, amivel valamit kezdeni kell. Tehát én azt gondolom, az a jó irány, ha van egy jó ösztöndíjrendszer, amiben jól érzékeli a teljesítményét és ezért megfelelő jutalomban is részesül.

Szintén itt is elhangzott kérdésként a digitális oktatás iránya. A mi részünkről megvannak azok a javaslatok, amik ezt megfelelő irányba tudnák tenni, és konkrétan

az a javaslat, amit készítettünk az e-learning kapcsán, összefügg a jegyzettámogatás rendszerével is. Egy teljesen új felhasználási logikát vezetne be a forrás tekintetében.

Elhangzott az 500 euró kérdése. Én ezt a számot a napokban hallottam, amikor erre a mai beszélgetésre készültem. Úgy tudom, hogy ezt a piacon szokták használni. Nagyságrendileg ma Budapesten 500 euróra van szüksége egy fiatalnak ahhoz, hogy megéljen. Én azért is tettem rögtön hozzá a KSH adatait, merthogy nekem abból kell kiindulnom, ahhoz képest is a hallgatók rendkívül kevés forrásból élnek. Elnézést, ha ezzel a számmal esetleg felkavartam volna a kedélyeket, de szerintem az 500 euró egyébként megállja a helyét ma Budapesten egy fiatal megélhetése szempontjából.

Részben válaszoltam a következő kérdésekre, ezért ugranék Hiller képviselő úr felvetéseire. Az igazság az, képviselő úr, az, hogy a forrás valamilyen átrendezés eredményeképpen bővül, vagy maga a felsőoktatás költségvetése bővül, nem a mi dolgunk, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk. Számunkra egy dolog fontos, hogy ez a 42 százaléknyi növekmény, amire szükség van az ösztöndíjak terén, ez valamilyen szinten megjelenjen a felsőoktatásban. Egyébként információim szerint, ahogyan növekszik a felsőoktatás költségvetése az elmúlt időszakban, ez azzal konvergáló logika, és az eddigi tárgyalások alapján ezzel számolnak az államtitkárságon, hogy ez az összeg meg fog jelenni.

Mekkora pénzből gazdálkodik a hallgatói önkormányzat? Gondolom, a kérdése arra vonatkozik, hogy mekkora juttatási forrás felett rendelkezünk vagy mekkora juttatási forrásra látunk rá... *(Dr. Hiller István: Mennyi pénz megy át a kezükön.)* Nagyon-nagyon nehéz ez a kérdés, azt gondolom. Ami juttatási forrás, az nagyságrendileg 21 milliárd forint. De hogy ebből mennyi... Ebben benne van a tanulmányi ösztöndíj, aminek megvan a maga ösztöndíj-számfejtése. Tulajdonképpen egy hallgatói önkormányzatnak erre effektíve nincs hatása. Hogy egyetértési joga van a térítési és juttatási szabályzaton keresztül arra, hogy ezeket a százalékokat megváltoztassa, akkor igen, bizonyos szempontból hatással van rá. Hát akkor mennyi hatása van a Kulturális bizottságnak Magyarország költségvetésére? Kicsit ilyen ez a kérdés. *(Dr. Hiller István: Nagyon jó kérdés!)*

De én azt gondolom, hogy itt ketté kell választani, hogy jelenleg juttatási területre 21 milliárd forint fordítódik. Hogy mennyiből gazdálkodnak maguk a hallgatói önkormányzatok, az meg sajnos megint egy másik probléma, merthogy vannak nagy intézmények, amelyek jó tárgyalási helyzetben jó és erős hallgatói önkormányzatokat tudnak működtetni, és vannak olyan intézmények, ahol a hallgatói normatíva arányának csökkenése kapcsán, az államilag támogatott képzésben részt vevő hallgatók számának csökkenésével nagyon-nagyon kevés forrásból élnek. Tulajdonképpen csak egy példát hadd mondjak: van olyan hallgatói önkormányzat, amelyiknek arról kell döntenie, hogy akkor most inkább országos vezetőképzőre jön el, vagy inkább közgyűlésre. Oda is kettő vagy három ember tud eljönni, mert mondjuk 250 ezer forintja van arra, hogy részt vegyen az országos munkában, és azért elég nehéz eldönteni, hogy abból ki és hányan jöjjenek el a rendezvényekre. Lehet, hogy ez elsőre nem tűnik olyan nagy problémának, de higgyék el, hogy ez egy nagyon-nagyon nehéz kérdés, hogy vannak hallgatói önkormányzatok, amelyek nagyon-nagyon kevés forrásból élnek.

Mekkora a részvétel a választásokon? Törvényi kötelezettségből adódóan a nappalis hallgatók 25 százaléka kell, hogy részt vegyen a választáson ahhoz, hogy a hallgatói önkormányzat a jogait gyakorolja. Tehát én azt gondolom, hogy 25-60 százalék között van a választási részvétel. Szerencsére most már körülbelül 80 ezer hallgatót érint az elektronikus választás. Ott egészen pontosan meg tudjuk mondani,

hogy mekkora volt a választási részvétel. Ha az önök részéről van ezzel kapcsolatban érdeklődés, akkor természetesen tudunk küldeni statisztikát ezzel kapcsolatban.

Ami Kucsák képviselő úr gólyatáborokkal kapcsolatos visszajelzését illeti. Határozottan azt gondolom, hogy ezzel tényleg folyamatosan foglalkozni kell. Pláne, amikor itt jártam, akkor is hangsúlyoztam, hogy az ifjúsági rendezvények egészével kell foglalkozni. A gólyatáborok felvetettek problémát. Szerencsére erről az oldalról érkezett válasz, de szintén közös feladatnak, meg felelősségnek tartom, és a hallgatói önkormányzat részéről meg egy folyamatos munkának, hogy ezzel megfelelő figyelemmel foglalkozzon.

Mi érzékelhető a szabályzatokból, amiket elfogadtunk? Szerencsére például a választások területén már látom azt, hogy elindult a választási kódex implementálása az intézményekben, és ez már hatással van mondjuk a választási kiírásokra. Hogy most egy példát mondjak: mondjuk korábban volt, ahol kiírtak egy választást, és már két hét múlva megtörtént a választás. Előírtunk egy protokollt, hogy ki kell írni a választást, jelöltállítás, ajánlásgyűjtés, tehát előírtunk egy lépéssorozatot és egy időt, ameddig a választásnak le kell mennie. Egyre több helyen azt látom, hogy ezeket az időszakokat tartják. Én azt gondolom, hogy a transzparens és szabályos működésre ez jó hatást gyakorol a hallgatói önkormányzatok életében.

A hallgatók kiadási szerkezete szintén egy fontos kérdés. Ebben a legjelentősebb kiadás maga a lakhatás. A kollégisták esetében 25 százalék a kiadás nagyságrendileg; egyharmad a kiadása annak a hallgatónak, aki albérletben él. A következő meghatározó tétel az étkezés. És ahogy haladunk, a fennmaradó forrásokból a szórakozásra és a kultúrára, illetve a tanulmányi szolgáltatásokra jut a legkevesebb. Ezekre már csak ilyen 6-8-10 százalékok jutnak egy fiatal életében.

Az ösztöndíjreformmal kapcsolatos egyeztetések ott tartanak az államtitkársággal, az államtitkár úrnak az az ígérete, hogy ősszel magáról a jogszabályról már meg fog kezdődni az egyeztetés, és eredményre fogunk jutni. Ebből következőleg, a kérdésre válaszolva, én abból indulok ki, hogy a 2017-2018-as tanév az, amikor maga az ösztöndíjreform a felsőoktatásban megvalósulhat.

Én nagyon bízom a sikeres tárgyalásokban és abban, hogy a javaslatainknak azon része, ami véleményünk szerint minőségi irányba változtatna a felsőoktatáson, megvalósulhat. Ha erre van a képviselőknek igénye, nagyon szívesen továbbítjuk az eddig elkészített anyagot. És azokat a felszólalásokat, amik a különböző intézkedések létjogosultságát és megvalósulását támogatják, külön köszönettel vesszük, és elképzelhetőnek tartom, hogy élünk is a lehetőséggel. Köszönöm szépen. *(Törő Gábor megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen az elnök úrnak a válaszokat és hogy a bizottság rendelkezésére állt. Munkájához további sok sikert és jó egészséget kívánok! Ezzel a második napirendi pontot lezárom.

Egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló T/12339. számú törvényjavaslat

Harmadik napirendi pontunk: egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló T/12339. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről való vita lefolytatása, illetve a döntés. Kósa Lajos, Pósnán László és Halász János képviselők önálló indítványáról van szó. Az előterjesztők képviselőjében Pósnán László jelen van. Kérdezem, hogy kívánja-e... *(Dr. Pósnán László jelzésére.)* Jelzi, hogy indokolja a javaslatot. Tessék!

Dr. Pósan László kiegészítése

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Tisztelt Bizottság! A javaslat részletesebb indoklását nyilván nem ismétlem meg, az le van írva. A lényege a következő. Az orvostudomány területén a mai kapacitások, ha lehet így fogalmazni, a csúcson járatódnak. Ennek a továbbfejlesztésének egy komoly akadálya van, a gyakorlóléhség hiánya. Tehát a klinikák mint gyakorlóléhség helyek ilyen értelemben telítettek.

A magyar felsőoktatás legversenyképesebb ágazata, ami külföldről is képes hallgatókat bevonni, az az orvostudomány, az idegen nyelvű orvostudomány. Itt a helyzeti előnyt Magyarország számára az jelenti, ha ténylegesen betegekkel találkozhatnak a hallgatók. Hogy érzékeltessem ezt, hadd mondjak két adatot. Prágában egy szemeszter durván 10 ezer dollár, a Debreceni Egyetemen 16 ezer. A Debreceni Egyetemre többen jelentkeznek külföldről, mint Prágába. Ennek egy oka van, hogy itt valóban betegekkel találkozhatnak a hallgatók, és nem pedig szimulációs eszközökkel, meg ilyenekkel.

A klinikák esetében azonban szintén van egy korlát. Ez a korlát pedig nem más, mint az egészségügyi ellátás progresszivitásához kapcsolódó szabályozás, ami a klinikát a csúcsra helyezi. Ez egyrészt azt jelenti, hogy onnan már nem lehet továbbküldeni, de ami ennél még fontosabb a mi esetünkben, az az, hogy bizonyos betegségi típusokat elvileg a klinikákon nem kellene kezelni, mert, bocsánat a kifejezésért, hétköznapi, egyszerű esetek, mandulaműtét, sérv és így tovább. De az orvostudományban szükség van az ilyen egyszerűbb esetek megismerésére is, amelyekkel viszont a klinikai rendszer alatt álló - ezzel nem értékítéletet akarok mondani, csak a besorolás így néz ki - kórházakban van mód megismerkedni. Ahhoz, hogy ne szimplán a gyakorlókórház logikájával működjön, mert erre van most lehetőség, az intézmény mondjuk köt egy együttműködési szerződést. Ez azért nem célravezető nagyon sok esetben, mert nem biztos, hogy az adott kórház humán erőforrása alkalmas arra, hogy a külföldi hallgatók képzését le tudja bonyolítani.

Az egyetemi kórház kategória pedig abból a megfontolásból lenne szükséges, hogy a mostani betegellátási rendszerbe beilleszthető legyen az, hogy az egyszerűbb ügyeket és a komplikált ügyeket is lehessen úgy okítani, hogy azokat ne egy szervezeti keretbe kelljen összevonni, mert onnantól kezdve az klinikának fog minősülni.

Tehát nagyon leegyszerűsítve, ez a dolog lényege, és arról szól, hogy azokon a helyeken, ahol erre vonatkozó együttműködési és szervezeti értelemben is vett integrálódási képesség és készség van, ott a lehetőséget ilyen értelemben kinyissák. Ez nyilván érinti Debrecent, érinti Szegedet, érinti Pécsset, és leginkább a SOTE-t érinti, mert amennyire én tudom, itt a legnagyobb a probléma e tekintetben. Úgyhogy lényegében ez a javaslat célja, értelme; kifejezetten az orvostudomány fejlesztését kívánja szorgalmazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A képviselőknek van lehetősége hozzászólni a vitában. *(Jelzésre.)* Hiller István, tessék!

Kérdések, reflexiók, válaszok

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tekintsük ezt szakmai kérdésnek, és szerintem helyes ez az irány, amit mond az előterjesztés. Abban kérek információt, hogy azokon az egyetemeken, ahol orvostudomány, illetve klinika van, a költségvetési problémák bármelyik kormány idején nem az egyetem ösztöndíjából fakadtak, hanem 90 százalékában a klinika alulfinanszírozásából. Tehát ha ezt megnézzük Pécsset, Szegeden, a SOTE egy kicsit más helyzet, nem arányosan oszlik el az a pénzügyi probléma, amit az egyetemen regisztrálnak, hanem döntő többségében abból a

helyzetből, hogy egy OEP-finanszírozású rendszer jött létre, az OEP és az oktatási, tehát felsőoktatási költségvetés. Annak, amit terveznek vagy terveztek, a finanszírozási alapja hogyan valósul meg? Mert szakmailag szerintem fontos, amit mondtok, de akkor lesz belőle valami, ha erre van pénz. Ha ez OEP-pénzből megy, az kétesélyes.

ELNÖK: Pósán alelnök úr, tessék!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke, előterjesztő: A helyzet az, hogy 2011-ben, vagy 2012-ben, most már kicsit bizonytalan vagyok abban, hogy mikor is voltak az ilyen módosító javaslatok, de az tény, hogy ma már az a szabály van az egyetemeken belül, hogy az OEP-pénzt és az oktatásra vonatkozó részt külön számlákon kell kezelni, tehát nem folynak össze.

Az tagadhatatlanul megoldatlan mind a mai napig, ezt el kell ismerni, hogy a klinikák esetében, amelyek gyógyítanak, de egyúttal tanszék is lehet ott, tehát itt nagyon szabályozatlannak, vagy ha úgy tetszik, kaotikusnak tűnik, hogy kit, milyen munkáért, hogyan finanszíroznak. Erre is voltak különböző ötletek, javaslatok, felvetések az elmúlt esztendőben. Az az igazság, hogy én egyelőre nem látom ennek a végét, mert ahány felvetés van, annyiszor lesz tíz másik ellenérv, hogy az miért nem jó.

Nem véletlenül mondjuk az egyetemi kórház dolgát, hogy ez a szituáció ne álljon elő, mert az egyetemi kórház szó szerint csak betegellátáshoz kapcsolódik, és az oktatáshoz idézőjelben „annyi köze van”, mint gyakorlólóhely. Mint gyakorlólóhely, ebből következően azért kell az egyetem felügyelete alatt lenni, hogy a humán erőforrás szempontjából, elsősorban a külföldi hallgatók gyakorlatoztatására alkalmas személyi feltételrendszer legyen. Bocsánat a kifejezésért, de ha elküld mondjuk a Debreceni Egyetem mondjuk a nyíregyházi megyei kórházba hallgatókat gyakorolni, lehet, hogy többnyire magyar hallgatókat el tud küldeni bizonyos egységekbe, de nem biztos, hogy el tudja küldeni azt, akinek angolul kell tanítani. *(Dr. Hiller István: El tudja küldeni, csak senki nem érti.)* Tehát ez a dolog lényege.

És azért kell egyetemi kórháznak minősíteni, hogy önálló OEP-azonosítója legyen. Ilyen értelemben a finanszírozás szempontjából ez egyértelműen az egészségbiztosítási finanszírozáshoz tartozna.

A gyakorló feladathoz kapcsolódó pluszjuttatást pedig az egyetemi oldalról kell finanszírozni. Másképpen fogalmazva, a külföldi hallgatók kapcsán, akik egyébként térítéses alapon vannak, ez egy komoly bevétel majdnem minden egyetemnél. Országosan ez durván olyan 30 milliárd körül van. Tehát ezt a részét ki lehet gazdálkodni, minden további nélkül. A tényleges betegellátás az egészségbiztosítási logikához kapcsolódna, és nem keverődik össze a klinikával, pont ezek miatt a nehézségek miatt, amiket el kell ismerni, hogy valóban vannak.

Hogy hol, miből, mennyire képződnek hiányok, ez pedig intézményektől függően hihetetlenül változatos, függ jó néhány esetben korábbi beszállítói szerződéstől kezdve nagyon sokféle kiszervezés vetületétől. Tehát ahány intézmény, tényleg annyiféle. Ilyen szempontból sehova nem kívánok mutogatni. Én azt látom, hogy sok helyen van javulás e tekintetben, amikor lejárt szerződéseket újragondoltak, más a beszerzés logikája, és sokféle eset van. De szerintem ez az előterjesztés ebből a szempontból nem keveri össze a pénzügyi forrásokat.

ELNÖK: Más hozzászólási szándék? *(Jelzésre.)* Szabó Szabolcs, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Én nem olyan egyetemről jövök, ahol van orvosképzés, ezért próbáltam utána érdeklődni, meg kíváncsi is voltam, hogy mi lesz ennek a javaslatnak az indoklása. Majd a részleteket nyilván elmondom az általános vitában, mert nincs kételyem afelől, hogy ez napirendre fog kerülni.

De ami elhangzott, az alapján azért egy érdekes kérdés felmerül, amit nekem is többen felvetettek, amikor erről beszélgettünk, és most is ez jutott eszembe, amikor Pósán alelnök úr előterjesztőként erről beszélt. Ha jól értem, arról van szó, hogy kvázi kórházakat bevisznek az egyetemi struktúrára belülre, mondván, hogy akkor ne gyakornoki szerződéssel vagy együttműködési szerződéssel történjen a diákok gyakorlati képzése, hanem az egyetemi struktúrára belül, merthogy legyenek ott olyan orvosok, egészségügyi szakszemélyzet, aki mondjuk angolul tud beszélgetni.

Ennek lenne egy olyan logikus következménye, hogy akkor ők az egyetem alkalmazottai válnak ilyen értelemben, hiszen behúzzuk őket az egyetembe. Ezzel viszont beviszünk olyan embereket a rendszerbe, akik tudományos minősítéssel valószínűleg jóval alacsonyabb arányban rendelkeznek, hiszen ők nem tudományos és kutatói munkát végeznek alapesetben. Ezzel nem rontjuk-e le az egyetem színvonalát olyan értelemben, hiszen mindent publikációval mérünk, állandóan ezt kapjuk meg oktatóként - ez nem fog-e esetleg ilyen problémát okozni? Nekem ez volt az első, amit láttam. Ebben a témában mit gondolnak, hogy lehet ezt a problémát kezelni?

A másik ilyen, mondjuk azt, hogy probléma ezzel kapcsolatban, vagy amit én nem értek egyelőre, hogy létrejön ez az EIT, ez az irányító testület az egészségszolgáltatói... *(Dr. Pósán László: Létrejöhet.)* Létrejöhet. Ha én ezt jól értem abból, ami itt le van írva, akkor az történik, hogy a korábbi klinikát, meg ezt az új egyetemi kórházat együtt beteszik az EIT alá. Az EIT tagjainál meg úgy néz ki, hogy kijelöl vagy delegál tagokat a miniszter, ha jól emlékszem, kettőt, kettőt az egyetem és kettőt a kancellár. *(Dr. Pósán László: Hármat.)* Hármat. Tehát voltaképpen a miniszter, meg a miniszter által kinevezett kancellár egyértelműen döntő többségben, tehát kicsit megint olyan érzése van az embernek, mint amikor kicsit túlságosan az egyetemi autonómia piszkálása történik. Egy ilyen érzés az emberben ezzel kapcsolatban felmerült, aztán majd az általános vita kapcsán erről még beszélünk.

De az első dolog, amit felvetettem, az érdekelne, hogy ez valóban okozhat-e ilyen problémát, hogy a minősítéssel rendelkező emberek, akik bent vannak az egyetemen, nem rontják-e mondjuk egy intézmény minősítését, amikor az egyetemi rangsorok elkészülnek?

ELNÖK: Más hozzászólás van-e a képviselők részéről? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincsen. Akkor válasza Pósán László alelnök úr következik, tessék! *(Dr. Hoffmann Rózsa megérkezik a bizottság ülésére.)*

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Ha így lenne, akkor a klinikákat régen ki kellett volna venni a rendszerből, mert a klinikákon sem minden orvos foglalkozik tudományos tevékenységgel, és nem mindegyik orvos vesz részt a tényleges oktatásban. Vannak kifejezetten csak gyógyítással foglalkozó orvosok most is a klinikai rendszerben. Tehát ez a típusú félelem, már bocsánat, hogy így fogalmazok, alaptalan.

A másik dolog. Ilyen erővel akkor már a gyakorló iskolákat is régen ki kellett volna venni az egyetemi fennhatóság alól, merthogy azok is egyébként az egyetem fenntartásában működnek. Ezen logika mentén őket is be kellene számolni azok közé, akiknek nincsen minősítése, és rontják a statisztikát - nem számíttatnak bele.

Tehát ezt csak arra mondom, hogy az egyetemeken azért megkülönböztetünk olyan munkavállalókat, akik a felsőoktatásban tevékenykedő oktatók és kutatók; akik az egyetem fenntartásában működő egyéb egységeknél vannak, azoknak a teljesítménye pedig értelemszerűen nem ebben a kategóriában mérendő. Tehát hogy így fogalmazzak, ez az aggodalom alaptalan.

A jogi helyzetét tekintve, ami az egyetemi kórházak és a klinikák dolgát illeti. Azért lenne szükség erre a bizonyos egészségügyi irányító testületre, mert a betegutak kérdését kell itt rendezni. Egyáltalán nem közömbös, hogy fenntartanak-e párhuzamos kapacitást, vagy sem.

És ami a legfontosabb, ami miatt ez szükségeltetik, nézzük nagyon életszerűen a dolgot. Szeged, Pécs, Debrecen, ahol orvosképzés van - és most a SOTE-ről nem beszélek, mert az Budapesten van, és egy más konstrukcióban működik -, ezek megyeszékhelyek, egyetemek és van megyei kórház. Tehát ott, ahol van arra képesség és készség, hogy a megyei kórházak és az egyetemek között legyen ilyen természetű kapcsolat, ott óhatatlanul fennáll az a helyzet, hogy bizonyos ügyeket, amiket eddig külön intézett ez is, meg az is, érdemes egységesíteni. Ez leginkább a laborvizsgálatokra igaz, hogy miért kell fenntartani itt is vagy ott is. Igaz a gazdasági adminisztrációra, vagy éppen a jogi adminisztrációra, vagy éppen a beszerzési oldalra. Tehát ebből a szempontból lenne ennek értelme, de ugyanakkor a két szervezetet, mivel két külön egység, OEP-azonosítóval és így tovább, ezeket külön meg kell tartani. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: A zárszó elhangzott, így a képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről kell döntenie a bizottságnak. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja T/12339. számon Pósnán László és képviselőtársai által benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság tárgysorozatba vette. Ezzel a harmadik napirendi pontot lezárom.

Egyebek

A negyedik napirendi pontunk az egyebek. Kucsák képviselő úr, tessék!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Az egyebek napirendi pont keretében szeretném javasolni és egyben kérni a bizottság tagjait arra, hogy a kiosztott egyoldalas anyagot legyenek szívesek kézbe venni, ez ugyanis egy olyan anyag, amely azt a szándékot fogalmazza meg, ami egyébként igazodik a Törvényalkotási bizottság munkarendjéhez.

A lényege talán abban ragadható meg, hogy a bizottságokban általában véve, a parlament összes bizottságában, a munkarendet olyan módon szabályozzuk, hogy a különféle szövegszerű módosító indítványok benyújtásának legkésőbbi határideje igazodjon egyrészt a köztisztviselői törvényhez, másrészt pedig ezáltal is segítse azt a jogos igényt, hogy az előkészítő munkát is megfelelőképpen el lehessen végezni. Illetve minden érintettnek legalább egy meghatározott időintervallum álljon a rendelkezésére ahhoz, hogy a következő ülésre fel tudjon készülni.

Ha megengedik, kiemelem azt a részt, ami talán a leglényegesebb. Ez így hangzik: a bizottság az elfogadásra javasolt módosítási kezdeményezést tárgyalja, tehát csak azt lehet tárgyalni, amelynek szövegszerű javaslatát a kezdeményező legkésőbb a bizottsági ülést megelőző munkanapon a közszolgálati tisztviselőkről

szóló törvényen alapuló általános munkarend szerinti munkaidő végéig a bizottság titkársága részére eljuttatnak. Ez talán a lényegi eleme.

Én kérem a tisztelt Kulturális bizottság tagjait, hogy támogassák ezt a javaslatot, és egyben az elnök asszonyt arra, hogy legyen kedves erről szavazást elrendelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki az, aki a bizottság tagjai közül hozzá kíván szólni? *(Jelzésre.)* Szabó Szabolcs jelezte először, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Egyrészt valószínűleg én nem emlékszem, nyilván ez valamire reagál. Biztos rosszul emlékszem, vagy nem emlékszem, ezért kérdezek vissza, hogy mi ennek a háttere.

Másrészt kicsit abszurd a helyzet, amikor egy olyan javaslat jön be, hogy legalább egy nappal korábban be kelljen adni minden anyagot, amit mai dátummal kapunk meg, és itt kiosztva. Ha legalább tegnap megkapjuk írásban, azt mondom, hogy passzol a tartalom, meg a benyújtás, csak az irány, meg a szándék nem. Én értem a szándékot, még azt se állítom, hogy rossz az irány, csak ha megkaptuk volna tegnap, akkor olyan nagyon jó lett volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hiller István, tessék!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Az a kérdés, amit a javaslat tartalmaz, érthető. Arra szeretnék emlékeztetni, vagyunk itt néhányan, akik képviselők voltunk a korábbiakban, hogy a Fidesz igen tisztelt képviselőcsoportja 2002-2009 között minden évben húsvétkor és karácsonykor 900, usque 1000 írásbeli kérdést intézett a minisztériumokhoz. Ebben az akkori képviselők mindegyike kötelezően kellett, hogy részt vegyen.

Karácsony előtt, 21-22-én volt olyan, hogy 1100 kérdés került az általam vezetett minisztériumhoz, ami egyébként a minisztert különösebben nem viselte meg, mert nem én írtam a válaszokat, de volt, hogy az apparátus 24-én 12 óráig ott dolgozott és írta önöknek a válaszokat. Mondom, én nem tekintetem ezt politikainak, mert nem a politikusoknál verte ki a biztosítékot. Ez a meglátás, ami itt szerepel, ez a köztisztviselők iránt helyes meglátás, és én nem fogom elutasítani, csak ugyanazoktól jött, akik ellenzékben százával adták be húsvét és karácsony előtt az apparátust terhelő, egyébként szakmailag teljesen felesleges kérdéseiket.

ELNÖK: Más hozzászólás? *(Jelzésre.)* Pósán László, tessék!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nem kívánok ezzel vitatkozni, csak annyit jegyzek meg, hogy ezen javaslat nem terjed ki az írásbeli kérdésekre és egyebekre, most sem. Tehát ilyen értelemben a Hiller képviselő úr által felvetetteket most is tudja gyakorolni az ellenzék, nem áll módunkban ezt megakadályozni, félreértés ne essék. Ez egyszerűen arról szól... *(Dr. Hiller István: Köszönjük! Biztatásnak fogjuk fel! - Derűltég.)* Így van! Jó munkát kívánok hozzá!

Amit én szeretnék mondani, ez kifejezetten arról szól, hogy a bizottság elé bizottsági módosítóként mikor és hogy kerüljenek be anyagok, és ne az legyen, valóban, amire többször volt már példa, mi se örültünk neki, hogy az utolsó pillanatban érkezik. Csak erről szól, minden egyéb felvetés egyébként ennek az ürügyén más területekre vezet át. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Más hozzászólási szándék ehhez a vitához, felvetéshez van-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelzést.

Akkor szavazunk róla. Ki az, aki támogatja az Országgyűlés Kulturális bizottságának 6/2016. számú határozatának elfogadását, amelyet szövegszerűen minden képviselőnek rendelkezésére bocsátottunk, így ezt nem olvasnám fel. Mindenkinek volt lehetősége megismerni. Ki az, aki támogatja, hogy a bizottság ezt elfogadja? *(Szavazás.)* 11 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság elfogadta. Ennek megfelelően fogunk a következőkben eljárni.

Más felvetés az egyebek között? *(Jelzésre.)* Hoffmann Rózsa, tessék!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Egy technikai jellegű javaslatom, kéréssem lenne, amelyet megfogalmaztam írásban is, de választ nem kaptam rá, és nehezen törődök bele, hogy ne lehessen rá megoldást találni.

Gondolom, nem egyedül vagyok, aki két bizottságban is benne vagyok. Mind a két bizottság olyan, hogy a munkámhoz elengedhetetlen, és rendszeresen, tízből kilencszer ütközik a két bizottság ülése. A Külügyi bizottságról és a Kulturális bizottságról van szó. Ezért azt a tiszteletteljes kérést terjesztettem elő, hogy legalább kísérelje meg a titkárság azt az előzetes egyeztetést, hogy ne mind a kettő 10 órakor kezdődjék, hanem az egyik 9-kor vagy 11-kor. Tudom, hogy mindenkinek kevés az ideje... *(Dr. Hiller István: A másik kezdődjön 9-kor! - Derűltség.)* Akkor kezdődjön 11-kor. Szóval nekem személy szerint is kellemetlen, a bizottságnak sem jó, amikor jó egyórás késéssel nyitok be, mint ahogy ez ma is történt, aztán innen is elkések fontos napirendi... *(Simon Róbert Balázs: Én helyettesítettek volna...)* Én szeretem lelkiismeretesen végezni a munkámat, ez pedig nem ad rá lehetőséget.

Egyik bizottsági tagságomról sem tudok különböző okoknál fogva lemondani, úgyhogy marad ez az ingázás. Akkor a fél 10, meg a fél 11 is megfelelő lenne. Tehát ha mondjuk ma egy óra csúszás lett volna a két bizottsági ülés között, akkor mondjuk kisebb stresszben tudtam volna ezt teljesíteni.

Nem tudom, van-e még más is, aki két bizottságban tag *(Kucsák László: Igen.)*, és ilyen gyakran előfordul. Tudom, hogy ez némi egyeztetést, telefonálást... *(Dunai Mónika: A Nemzeti összetartozás is most van...)* Lehet, hogy ti nem üléseztek olyan sokszor, mint a Külügyi bizottság, de az meglehetősen... *(Kucsák László: Törvényalkotási bizottság!)* Hát, az is, igen. *(Derűltség.)* Akkor nem vagyok egyedül. Akkor viszont ennek valami rendjét ki kellene alakítani, mert az, hogy mindenütt kedden 10 órakor kezdődik a bizottsági ülés, az gyakorlatilag ellehetetleníti ilyen értelemben a munkát. Jó, hogy igyekszem pótolni az elmulasztott bizottsági üléseket a jegyzőkönyvek áttanulmányozásával, de nem azért vagyok képviselő, hogy csak olvassak, hanem hogy aktívan részt vegyek a munkában. Köszönöm, ha erre nyílik lehetőség.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Igyekszünk figyelembe venni a felvetést. A bizottság egyébként 2014-ben elfogadta azt, hogy „B” hét kedd délelőttjén tartjuk az üléseket, tehát erről szavazás történt akkor. *(Dr. Hoffmann Rózsa: De a 10 óráról talán nem szavaztunk.)* Így van, a 10 óráról nem szavaztunk. *(Dr. Hoffmann Rózsa: Úgyhogy jöhetünk 8-ra is!)*

A másik, hogy az őszi munkatervet is elfogadtuk, és gyakran előfordul, hogy meghívott előadóink vannak, akikhez igyekszünk alkalmazkodni. Most is volt egy.

Úgy volt, hogy kettő lesz, csak a múlt héten mondta le az MTVA vezérigazgatója, hogy mégsem tud jönni a bizottság ülésére. Tehát amikor lehetőség nyílik rá, akkor igyekszünk figyelembe venni más bizottsági tagságokat, de amikor vendégünk van, akkor igyekszünk az ő részvételéhez alkalmazkodni. Hiller István, tessék!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök Asszony! Hadd kérdezzem meg, hogy indokolta-e ezt az elnök úr? Mert gondolom, hogy előtte megbeszélték. Tehát a meghívó úgy került ki a bizottság tagjaihoz, hogy az napirendi pont volt, így készültünk. Ennek sokféle oka lehet, nem fogok találgatni, hanem megkérdezem, tudják-e, hogy miért nem?

ELNÖK: Külföldi útja van ebben az időpontban a vezérigazgató úrnak. *(Dr. Hiller István: Elmenekült!)* Egyben kérte megjelölni azt a jogszabályi helyet, ami őt kötelezi arra, hogy a bizottság ülésén megjelenjen, miután egy éve hívtuk meg először, és ezalatt sajnos nem sikerült időpontot egyeztetni. *(Dr. Hiller István: Ezt az időpontot egyeztették?)* Igen, és erre előzetesen azt mondta, hogy ez az időpont megfelelő, aztán jelezte, hogy mégsem. *(Dr. Vinnai Győző: Lemondta.)* Így van.

Az ülés berekesztése

Más felvetés az egyebek között? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor az egyebek napirendi pontot és a bizottsági ülést bezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 33 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária